

מסורת הש"ס

[illegible]

מוסף רש"י

[illegible]

בקרבות של ליטור, ביום השוק שסיעות ושירות ממקום אחר באות
שם: וכדברי אמי. דהשחא איכא רוב סיעה ורוב העיר: נבעל
בקרבות. משמע על הקרן: כשם קרובות. שהשירות באות
לעיר: כשרה לכוונה. כדאמר והוא שהיה סיעה של בני אדם

בקרונות של ציפורי ה
דאמר רבי אמי והוא
אדם כשרין עוברת לש
ניא נבעלת בקרונות
סלקא דעתך אלא ג
כשרה לכהונה אבל
ובעל הולד שחוקי כי
אמר ועירי א"ר חנינא
אמר ר' חנינא הולכין
הולכין אחר רוב סיעה
והני קביעי וקימי אפי
העיר והוא דאיבר אפי
הולכין אחר רוב העיר
סיעה גרידתא מ"ט גזוז
העיר ורוב העיר נמי
לגבה כל דפריש מרור
דקא אולא איהו לגב
וא"ר זירא כל קבוע כ
ומי בעינן תרי רובי ו
כולן מוכרות בשר
בשר נבלה ולקח מאח
זה מהו לקח ספיקו אכ
הרוב וכי תימא בשאין
דקא אחי לא רובא
אע"פ שדלותות מדוני
ביוחסין גופא א"ר יורי
מחצה דמי בין לקולא
לר' זירא הא אילימא
מוכרות בשר שחומט
ולקח מאחת מהו ואינ
ספיקו אסור ובנמצא
לחומרא אלא א"ר מת
אחד ביניהם ונגע ב
באיה מהן נגע ספיקו
אלא א"ר מתשעה שרצי
ונגע באחד מהן ואינ
ברא"י ספיקו טמא ברא
ומדאורייתא מנא לן
עליו ועד יתיביון לו
פרט לזרק אבל לגו
תשעה כנענים ואחד
ליה דרובא כנענים
ספספ נפשות להקל לא
ישראלים וכנענים
כנענים קבוע וכל קב
דמי איתמר בר חייא ב
כרבי יוסי ורב חנן בר
שעה היתה מתיב

בתולה נשאת פרק ראשון כתובות

בבקורות של ציפורי היה מעשה וכדרכי אמי
דאמר רבי אמי והוא שהיתה סיעה של בני
אדם בשרין עוברת לשם וכדר' ינאי דאמר ר'
ינאי נבעלת בקורות כשרה לכהונה בקורות
שלא דעתך אלא נבעלת בשעת קורות
כשרה לכהונה אבל פירש אחד מציפורי
וכיבעל הולד שתוקי כי הא דבי אתא רב דימי
אמר זעירי א"ר חנינא ואמרי לה אמר זעירי
אמר ר' חנינא הולכין אחר רוב העיר ואין
הולכין אחר רוב סיעה כלפי לייא הני גידי
הני קביעי וקיימי אלא "הולכין אחר רוב
העיר והוא דאיכא רוב סיעה בהרה ואין
הולכין אחר רוב העיר גירדתא ולא אחר רוב
סיעה גירדתא מ"ט גזרה רוב סיעה אטו רוב
העיר ורוב העיר נמי ⁶אי דקא אזלי אינהו
לבה כל דפריש ⁷מרוכא פריש ⁸כל צריכא
דקא אזלא אידי לגבייהו דהוה ליה קבוע
וא"ר זירא כל קבוע כמחצה על מחצה דמי
נמי בעינן תרי רובי והתני ⁹תשע חנויות
כולן מוכרות בשר שחוטא ואחת מוכרת
בבשר נבלה ולקח מאחת מהן ואינו יודע מאי
היה מהן לקח ספיקו אסור ובוטמא הלך אחר
הרוב וכי תימא בשאין דלתות מדינה נעולות
דקא אתי לה רובא מעלמא והא א"ר זירא
א"ר ¹⁰פ' שדלתות מדינה נעולות "מעלה עשו
באיוסחין גופא א"ר זירא כל קבוע כמחצה על
מחצה דמי בין לקולא בין לחומרא מנא ליה
לר' זירא הא אילמא מתשע חנויות כולן
ולקח מאחת מהן ואינו יודע מאיזה מהן לקח
ספיקו אסור ובוטמא הלך אחר הרוב התם
לחומרא אלא ¹¹מתשעה צפרדעים ושרץ
אחד ביניהם ונגע באחד מהן ואינו יודע
באיוזה מהן נגע ספיקו טמא אסור ובוטמא
אלא ¹²מתשעה שרצים וצפרדע אחד ביניהם
ונגע באחד מהן ואינו יודע באיוזה מהן נגע
כרה ¹³ספיקו טמא כרשות הרבי ספיקו טהור
מדאורייתא מנא לן ¹⁴אמר קרא ויארב לו וקם
עליו ועד שיחכו לו ורבנן אמרי דבי ר' ינאי
פליגי לזרע אבן לנו ¹⁵הכי דמי אילמא דאיכא
תשעה כנענים ואחד ישראל ביניהם ותיפוק
ליה דרובא כנענים ינאו אי נמי פלגא ופלגא
ספק נפשות להקל לא צריכא דאיכא תשעה
ישראלים וכנעני אחד ביניהם דהוה ליה
כנעני קבוע וכל קבוע כמחצה על מחצה
דמי איחמר רב חייא בר אשי אמר רב הלכה
כרבי יוסי ורב חנן בר רבא אמר רב תורא
שעה היתה מתיב רבי ירמיה וליוחסין

מן.

היה מעשה כו' פי' לעולם דלא טענה
ועור היראה דלא טענה ברי לרע ענין
שבו היראה לעולם דלא טענה ברי משום
טענותא ברי כו' אי נמי נוכל לפרש
דבשינוי נמי איירי צברי ודאיכא מגו
ולא תקסי הלכתא אהלכתא דדוקא
יעידנא פסוק שמואל כ"ג
לעיל ואח' למד תעביד ענדא עד
דאיכא רוב כשרין אף על גב דלעיל
משמע דצרכו אחד שרי לנחתלה רב
חייל בר אשי קבר ולנחתלה ענין
תרי רזוי ומתני' קמתי ח' זושא
דמשמע לנחתלה:

דלמא אולא אידי לגבייהו. פי'

לחוד ביתם ואלפיו בחן
העיר לא חשב קצוב דרמי לנמאח בן
המיתות ללא חשב קצוב עני בני
מיתוק מושלך בעיר לא חשב קצוב
הואיל ולא נמאח ביתם ולכן פירש
קנותרס שפירס בועל מיתיו ואת
דמיון פ"ר (ד"ר י. וס) פירך אלא
דאמר האומר לשלוחו א' וקדם ל' אשה
סמס אסור בכל השנים שבעולם מתן
סממה ומסור אמיתי לא אלא אשה
דלא ייחד ואת אמת ל' איסורא
דיידי ובי תימא ה"נ בשוקא אשכחה
וקדים הסם דרכל לניחומא משמע
לגבי א"נ שייך כל פריש מרובא
פריש משום דרדר לניחומיה ואלו
פירכא היא דהתם בשעת האיסור
כשה' בא על שום אשה דרכל לניחומא
האשה שקדם השליח אליו הכא כי
אולי יאירו לגבה בשעת האיסורא הרי
הוא יידי: **פ"ר** צורק אבן א"נ.
מיתה דל' שמוען קצוב מנא ל' ואין
לומר דמסקין ד"פ הגשמי (סנהדרין
דף ע"ט. וסס) סבר כרבי דילף
ממיה מנחה ואימיה ליה ואכרי ל'
לקצוב דלמחי' למנא דבי חזקיה מנא
ליה קצוב דלית ליה דרמי דהא בלן
מתכין פטור ממונא:

וספק נמשות להק". תימה למ"ד

התרחלם ספק לא שמה
התרחא אפילו ספק נפשות לחממיר
פטור משום דלמלך ספק היא
למ"ד שמה התרחא היכי פטרינן ליה
כשנמלא ישראל הרג הא מייביב
בבכה את א' וחזר ובכה את ז' ו
ובנותר סמאזרו לו אל חממיר אע"ג
דספק הוא וי"ל דשאי הכס שידוע
בדאי סיבא ליה ליפור אם יומיר או
יכה שניהם משה שמה התרחא אל
הכא אתי יודע שדאי בינא ליה ליפור
שאיט יודע את מי יכה:
וליוחסין לא בעינן תרי רובי
ורמיה ב' הוה מצי
לשנוי שאני תיעוק דלי' חוק; דשרדי:
ולכ
לא בעינן תרי רובי והחנן
מצא

עין משפט
גד מצודה

[illegible]

תורה אור השלם

1. וכי יהיה איש שגא
לדעתו וארב לו וקם
עליו ודברו נפש ומת
ונס אל אחת הערים
האל:

הנהגות הב"ח

(א) רש"י ד"ה למרי וכו'
להרוג את זה ודרך את
זה:

תוספות רי"ד

[illegible]